

дали е богата или бѣдна, дали е знатна или проста. Ако е съ мило сърце, макаръ да бжде проста и бѣдна, ти по-щастливо ще проживѣешъ. Не ли ти се пѣкъ хареса, не е ли съ добро сърце, не обикнешъ ли я веднага, и богата да е или знатна, ти пакъ нѣма да бждешъ щастливъ...

Отправилъ се царскиятъ синъ на пѣтъ къмъ далечни страни, за да си дири невѣста. Върви, върви и все мисли, каква ли ще да бжде онази, която ще вземе за жена. Той мисли и рѣшава, че тя ще бжде и богата, и знатна, и красива.

Изведнѣжъ, не далеко отъ границата на своето царство, царевичъ видѣлъ, че на пѣтя стои една бѣдно облѣчена дѣвойка — овчарка, *босокрачка*. Тя била такава хубавица, че нито въ приказка може да се разкаже нейната красота, нито съ перо може да се опише... Друга такава по цѣлия свѣтъ едва ли би могла да се намѣри. Около овчарката стоели овчицитѣ и козицитѣ ѝ. Доближилъ се царевичъ и почналъ да ѝ приказва.

Овчарката отговаряла на всичкитѣ му въпроси просто и ясно. Изведнѣжъ се забѣлѣзало, че тя била много умна.

И тъй му се тя харесала, щото ако би била тя царкинка или княгиня, той веднага би се сгодилъ за нея.

Походилъ день-два царевичъ и не се стѣрпѣлъ. Пакъ се върналъ да погледа овчарката. Сега тя още по-вече му се харесала.

— Дѣ. Много добрѣ би било да имамъ такава красива и умна жена, каквато е тази овчарка, си казалъ съ въздишка царскиятъ синъ. — Ако да бѣше отъ знатенъ родъ, бихъ я направилъ моя невѣста. Но царевичъ билъ доста гордъ и рѣшилъ,